

[Finansministeren.]

sesudgifter, om hvis størrelse der kan være tvivl. Såfremt det ønskes, kan vi tale om det, men forudsætningen må være, at de 1,5 pct. så nedsættes til 1,2 pct. eller noget i den stil.

Ordføreren for det konservative folkeparti, det ærede medlem hr. Adolph Sørensen, spurgte mig, om gennemførelsen af dette forslag ville bevirke en ændring i skatteprovenuet. Det mener vi ikke; vi mener, at det stort set vil balancere.

Det ærede medlem var inde på en række betragtninger, som jeg tror jeg delvis har besvaret. Det ærede medlem mente, at hvis ejere af parcelhuse havde en skattemæssig fordel, hvad han ligesom syntes at betvivle, men dog senere alligevel erkendte, så var det en rimelig præmiering af jævne menneskers opsparing til boligformål og af de afsavn, de pålagde sig. Ja, så længe det drejer sig om jævne mennesker, kan jeg godt følge den betragtning et stykke vej, men som jeg allerede har været inde på, er der i den bestående lovgivning muligheder for at opnå skattemæssige lettelser i kraft af, at man ejer sin egen bolig, som nok går ud over det rimelige.

Jeg kan i hvert fald sige til det ærede medlem, at når jeg udfylder det gule skema — jeg er nemlig den lykkelige ejer af et lille beskedent parcelhus — må jeg, selv om det ikke er de store ting, der er at hente, alligevel rødme, dels over at jeg sidder med billige statslån, dels over at jeg, når renten for disse billige statslån sættes i vejret, får halvdelen eller sådan noget refunderet over skatteblanketten, fordi denne merudgift bringer underskuddet på huset op. Jeg synes faktisk godt man kan have en lidt kedelig fornemmelse over for disse regler ud fra et rent moralsk synspunkt, og jeg ville gerne bidrage til en lidt større ligestilling, selv om det for mit eget vedkommende vil betyde en lidt højere skat.

Det ærede medlem var bange for, at de foreslåede regler ville medføre et forfald af husene, at ejerne ikke ville vedligeholde dem så godt som før. Det er klart, at man kan opstille mange betragtninger af den art, men det må da først og fremmest være i ejerens egen interesse at vedligeholde sit hus, og jeg kan derfor ikke tillægge det synspunkt, det ærede medlem her fremførte, stor vægt.

For mig er der noget kunstigt i, at man for at få folk til at vedligeholde deres ejendom må give dem en skattemæssig begunstiggelse. Det synes jeg er underligt, og jeg tillægger altså ikke det synspunkt alt for megen vægt.

Det ærede medlem var også inde på, at de beskæftigelsesmæssige virkninger, vi ville opnå ved nyordningen, måske slet ikke var nødvendige på det tidspunkt, da den skulle virke, og her henviste det ærede medlem til 1964-65; men sagen er, at den skal virke på, hvad der foregår af vedligeholdelser i 1963. Det er derfor, vi har ment det rigtigt at komme med forslaget nu. I det hele taget må jeg sige, at det ærede medlem hr. Adolph Sørensen holdt en god konservativ tale præget af det synspunkt, at tingene egentlig er meget gode, som de er, lad os derfor blive ved dem. Det er altså det, jeg ikke er helt enig med det ærede medlem i.

Det ærede medlem hr. Axel Sørensen kom ind på, om man ikke skulle fastsætte større procenter for vedligeholdelse af ældre huse. Det er naturligvis et problem, man kan se på. Jeg er bare lidt ængstelig for, at man begynder at gennemhulle den forenkling, vi søger at gennemføre her. Jeg kan godt se, at der kan være tale om større vedligeholdelsesudgifter for ældre huse, selv om den statistiske undersøgelse, der er foretaget, egentlig ikke tyder på, at det gør sig særlig stærkt gældende. På den anden side er det vel sådan, at andre udgifter end vedligeholdelse er lavere for ældre boliger, og at der vel derfor finder en vis afbalancering sted.

Det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen stillede mig et spørgsmål, og der forekommer naturligvis problemer i forbindelse med erhvervslokaler i samme bygning som boliger. Vi kan f. eks. ikke udskille boligerne for sig selv i landbrugsejendommene og kan altså ikke gennemføre reglen dér. I de andre tilfælde må det vel afhænge af, hvor stor en del af ejendommen den erhvervsmæssige udnyttelse optager. Altså, hvis det kun drejer sig om en smule værksted i et udhus eller sådan noget, er der vel ingen grund til at lave særregler, men er der tale om en større virksomhed, må man vel holde det uden for disse regler her. Det er en sag, som det vil være rimeligt at diskutere lidt nærmere i udvalget. Det er vel også en sag, som